

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2019/397**z dnia 19 grudnia 2018 r.****zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) 2016/2251 uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do daty, do której kontrahenci mogą nadal stosować swoje procedury zarządzania ryzykiem w stosunku do niektórych kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które nie są rozliczane przez CCP****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 11 ust. 15,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 29 marca 2017 r. Zjednoczone Królestwo przekazało notyfikację o zamiarze wystąpienia z Unii Europejskiej zgodnie z art. 50 Traktatu o Unii Europejskiej. Traktaty przestaną mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa od dnia wejścia w życie umowy o wystąpieniu lub, w przypadku jej braku, dwa lata po notyfikacji, tj. od dnia 30 marca 2019 r., chyba że Rada Europejska w porozumieniu ze Zjednoczonym Królestwem podejmie jednomyślnie decyzję o przedłużeniu tego okresu.
- (2) Wymóg wymiany zabezpieczenia określony w rozporządzeniu (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które nie są rozliczane przez kontrahenta centralnego („CCP”), nie uwzględnia ewentualności wystąpienia państwa członkowskiego z Unii. Wyzwania, przed którymi stoją strony kontraktu pochodnego będącego przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, dla których kontrahentem jest kontrahent mający siedzibę w Zjednoczonym Królestwie, są bezpośrednią konsekwencją wydarzenia, na które strony te nie mają wpływu i które może postawić je w niekorzystnej sytuacji w porównaniu z innymi kontrahentami w Unii.
- (3) W rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2016/2251 ⁽²⁾ określono różne daty rozpoczęcia stosowania procedur wymiany zabezpieczenia w odniesieniu do rozliczanych niecentralnie kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym w zależności od kategorii kontrahentów będących stroną tych kontraktów.
- (4) Kontrahenci nie są w stanie przewidzieć, jaki może być status kontrahenta mającego siedzibę w Zjednoczonym Królestwie lub w jakim stopniu kontrahent ten będzie w stanie nadal świadczyć określone usługi na rzecz kontrahentów mających siedzibę w Unii. Aby zaradzić tej sytuacji, kontrahenci mogą zechcieć dokonać odnowienia (nowacji) kontraktu poprzez zastąpienie kontrahenta mającego siedzibę w Zjednoczonym Królestwie kontrahentem mającym siedzibę w państwie członkowskim.
- (5) Zanim rozporządzenie (UE) nr 648/2012 i rozporządzenie delegowane (UE) 2016/2251 zaczęły obowiązywać, kontrahenci będący stronami rozliczanych niecentralnie kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym nie byli zobowiązani do wymiany zabezpieczenia, w związku z czym dwustronne transakcje nie były zabezpieczane lub były zabezpieczane na zasadzie dobrowolności. Gdyby kontrahentów zobowiązano do wymiany zabezpieczenia w wyniku odnowienia ich kontraktów w reakcji na wystąpienie Zjednoczonego Królestwa z Unii, pozostali kontrahenci mogą nie być w stanie wyrazić zgodny na takie odnowienie.
- (6) W celu zapewnienia sprawnego funkcjonowania rynku oraz równych warunków działania między kontrahentami mającymi siedzibę w Unii kontrahenci powinni mieć możliwość zastąpienia kontrahentów mających siedzibę w Zjednoczonym Królestwie kontrahentami mającymi siedzibę w państwie członkowskim bez konieczności wymiany zabezpieczenia w odniesieniu do tych odnowionych kontraktów. Data, od której powinni być zobowiązani do wymiany zabezpieczenia w przypadku odnowienia tych kontraktów, powinna przypadać 12 miesięcy po dniu rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia zmieniającego.
- (7) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie delegowane (UE) 2016/2251.

⁽¹⁾ Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/2251 z dnia 4 października 2016 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących technik ograniczania ryzyka związanego z kontraktami pochodnymi będącymi przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które nie są rozliczane przez kontrahenta centralnego (Dz.U. L 340 z 15.12.2016, s. 9).

- (8) Podstawę niniejszego rozporządzenia stanowi projekt regulacyjnych standardów technicznych przekazany Komisji przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego, Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych oraz Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych.
- (9) Należy jak najszybciej ułatwić wdrożenie przez uczestników rynku wydajnych rozwiązań. W związku z tym Europejski Urząd Nadzoru Bankowego, Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych oraz Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych przeanalizowały potencjalne powiązane koszty i korzyści, lecz nie przeprowadziły otwartych konsultacji publicznych zgodnie z art. 10 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 ⁽³⁾, art. 10 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 ⁽⁴⁾ oraz art. 10 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 ⁽⁵⁾. Z tego samego powodu niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie następnego dnia po jego opublikowaniu,
- (10) Niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie w trybie pilnym i powinno być stosowane dopiero od dnia następującego po dniu, w którym Traktaty przestają mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie, chyba że umowa o wystąpieniu zawarta ze Zjednoczonym Królestwem wejdzie w życie przed tym dniem lub wydłużono dwuletni okres, o którym mowa w art. 50 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiana w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2016/2251

Art. 35 rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/2251 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 35

Przepisy przejściowe

Kontrahenci, o których mowa w art. 11 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, mogą nadal stosować procedury zarządzania ryzykiem, z których korzystali w dniu rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia, w odniesieniu do rozliczanych niecentralnie kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawartych lub odnowionych w okresie od dnia 16 sierpnia 2012 r. do odpowiednich dat rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia.

Kontrahenci, o których mowa w art. 11 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, mogą również nadal stosować procedury zarządzania ryzykiem, które wdrożyli na dzień 14 marca 2019 r. w odniesieniu do rozliczanych niecentralnie kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które spełniają wszystkie poniższe warunki:

- a) rozliczane niecentralnie kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawarto lub odnowiono albo przed odpowiednimi datami rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia, jak określono w art. 36, 37 i 38 niniejszego rozporządzenia, albo przed dniem 14 marca 2019 r., w zależności od tego, która z tych dat przypada wcześniej;
- b) rozliczane niecentralnie kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym odnowiono wyłącznie w celu zastąpienia kontrahenta mającego siedzibę w Zjednoczonym Królestwie kontrahentem mającym siedzibę w państwie członkowskim;
- c) rozliczane niecentralnie kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym odnowiono w okresie między dniem następującym po dniu, w którym prawo Unii przestaje mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie na podstawie art. 50 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej, a jedną z poniższych dat (przy czym obowiązuje data późniejsza):
 - (i) odpowiednie daty rozpoczęcia stosowania określone w art. 36, 37 i 38 niniejszego rozporządzenia; lub
 - (ii) data przypadająca 12 miesięcy od dnia następującego po dniu, w którym prawo Unii przestaje mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie na podstawie art. 50 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej.”.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylenia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylenia decyzji Komisji 2009/79/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 48).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84).

*Artykuł 2***Wejście w życie i stosowanie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia następującego po dniu, w którym Traktaty przestają mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie na podstawie art. 50 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej.

Niniejszego rozporządzenia nie stosuje się jednak w którymkolwiek z następujących przypadków:

- a) umowa o wystąpieniu zawarta ze Zjednoczonym Królestwem zgodnie z art. 50 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej weszła w życie przed tym dniem;
- b) podjęto decyzję o przedłużeniu dwuletniego okresu, o którym mowa w art. 50 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 grudnia 2018 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący
